

На тозъ разбойникъ лъжебратъ
Прѣвихме ние горди вратъ
И го видѣхме вечъ разбитъ
Прѣдъ нашта сила, мощъ — гранить!

И отъ побѣди сѣйни днесъ,
Що ги изнесохме съ честь,
Съ гърди отворени летимъ,
Вразитѣ нови да сразимъ!

Ще смажемъ люто подли влахъ,
Ще го направимъ пухъ и прахъ,
За дѣто той не ни разбра,
А най-безстыдно ни обра!...

Къмъ славни подвизи безъ брой,
Летиме съ гордостъ въ страшний бой,
Готови всѣкога да мремъ,
Но лаври вѣчни да беремъ!

Люб. Бобевски.

К Ю С Т Е Н Д Ж А.

И Кюстенджа вѣвъ нашата власть! —
Крѣпостъта, гордостъта на врагътъ,
Най-зловѣщия споменъ за насъ,
На цалувката срамна градътъ!

Градъ проклети! О съ колко срамъ, стидъ
Ти челата до днесъ ни вапца!
Съ колко скръбъ трови нашѣтъ сѣрдца,
Кат' кръстъ дървенъ възъ новъ гробъ забить!